

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURACAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire
en Aruba per drie maanden fl. 2,— met
vooruitbetaling.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels
fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD

OP CURACAO.

PLEIN VAN PIETERMAAL, N° 129.

De Agentuur

ten huize van de Heeren

JAN ELLIS, Curaçao, — Oranjestad.
JUAN CAPRILES, Aruba, — Playa.
JOSE A. ROSA HERRERA, Bonaire, — Playa.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres
luna, pagar padilanti.
Pa lugarmu foi Curaçao, Bonaire i Aru-
ba fl. 10,— pa aña.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl. 0,50, cada
regel mas fl. 0,07½.

SCHEEPSTIJDINGEN.

aankomst alhier:

4 Jan. Maracaibo van Maracaibo.
7 „ Royal Mail „ Southampton
9 „ Prins Maur., Holland.
11 „ Harrison „ Liverpool

CALENDARIO.

December.

4. DOMINGO. S. Tito, Martin.
5. LUNA. S. Telésforo, m.
6. MARTES. Epifania o Tres rey.
7. RAZON. S. Luciano, m.
8. DIERES. S. Severino, m.
9. DIERES. S. Julian, m.
10. SABRA. S. Gonzalo di Amarante Conf.

STAND DER MAAN.

L. K. 8 Jan. 8 ure 45 m. A. M.

Opkomst der Zon:

5 Jan. 6 ure 17 m.

Ondergang der Zon:

5 Jan. 5 ure. 43 m.

SCHEEPSTIJDINGEN.

vertrek van hier:

6 Jan. Maracaibo naar Maracaibo.
7 „ Paketsch. „ St. Thomas.
11 „ Prins Maur., Holland.
14 „ Maracaibo „ Maracaibo.

1885.

Aan al onze Lezers heilen en zegen in het Nieuwe Jaar!

Niets anders mogen noch kunnen wij onzen geachten Lezers bij de intrede van den nieuwen jaarkring 1885—86 toevoegen dan bovenstaanden nieuwjaars-groet en nieuwjaarsbede. Om welke reden dan ook, ons Blad werd hier op de Curaçaosche Eilanden gedurende een jaar veel en getrouw gelezen. Tusschen die lezers en den „Amigoe di Curaçao” is ten gevolge van dien reeds een zekere band en sympathie ontstaan, die door de Redactie van het Blad dankbaar wordt gewaardeerd en die haar zoowel heure rechten als verplichtingen tegenover hare Lezers ernstig doet begrijpen en opvatten. Vandaar op den eersten dag des jaars onze heilwensch aan onze geachte Lezers!

’s Menschen levenstijd op deze wereld is kostbaar, en dus de groote tijdperken: de jaren, waarin die levenstijd wordt afgedeeld, evenzeer. Kwalijk zouden wij elken nieuwen jaarkring dan ook aanvangen, zoo wij elkander ’s Hemels besten en rijksten zegen niet hartelijk en oprecht toewenschten. En dat Curaçao met zijne bewoners voor het jaar 1885 in menig opzicht behoefte heeft aan een milden hemelzegen — wie, die er hier onder ons nog aan twijfelt? Noem alles op, Waarde Lezer, wat men redelijker wijze onder den naam van zegen en geluk maar uitdenken kan, en wat eene burgerlijke maatschappij als zoddanig en het leven der burgers gelukkig maken moet, en beweer dan, dat een oprechte Nieuwjaars-wensch nog overvloedig of onnoodig kan geheeten worden voor deze Kolonie!

Voor haar achtbaar Bestuur evenzeer als voor hare Ingezetenen hopen wij dan ook, dat het nieuwe jaar met een nog voordeelijker saldo van heil en zegen sluiten moge, dan het jaar 1884. Wijsheid, die

de hoogste gave is welke God kan schenken aan degenen, die in deze Kolonie met het achtbaar Bestuur bekleed zijn. — Aristoteles noemde de wijsheid de Koningin der deugden — bidden wij vurig van Hemel voor hen af. Onderlinge Liefde wenschen wij, dat het deel moge worden van alle Onderdanen van genoemd Bestuur. De Heilige Paulus telt onder de zegenrijke vruchten van die Liefde ook den Vrede of eensgezindheid; en waar Wijsheid en Liefde haren troon gevestigd hebben, zal veel rampspoed en lijden verminderd, en zullen vele wegen ook tot tijdelijken voorspoed gebaad en geopend kunnen worden.

De *Amigoe di Curaçao* geniet op den eersten dag van dit jaar ook voor zich nog de vreugde, die de verjaardag van zijne geboorte bij iemand pleegt op te wekken. Dat wij zulks openlijk en onbeschoemd thans in herinnering brengen, getuigt wel van onze innige overtuiging, dat wij naar vermogen getracht hebben aan ons *Program* getrouw te blijven, en tevens met den goeden wil bezielde zijn, ook den *Tweeden Jaargang* van ons Blad, onder afbedding van Gods onmisbaren zegen, aan het welzijn van de Kolonie Curaçao dienstbaar te doen zijn.

Onderscheidene gebeurtenissen van algemeen belang hebben den *Amigoe di Curaçao* in de gelegenheid gesteld, de belofte van zijn *Program* in vervulling te brengen. De oorlog van Frankrijk in Tonking, waarbij de Katholieke missiën zoo innig mee betrokken zijn; de verfoeilijke roof door het Italiaansche gouvernement op de *Propaganda* gepleegd; de verwoestingen van de *cholera* in Frankrijk en Italië gaven ons ruime stof om de glorie der Katholieke Kerk zelfs in haar lijden en strijden te doen bewonderen. Andere gebeurtenissen getuigen niet minder van de goddelijke levenskracht der Kerk, of van den

hoogsten zedelijken invloed en zegenrijke macht van het onsterfelijk Pausdom. Paus Leo XIII en zijne wijsheid mochten wij zelfs hooren verheerlijkt worden door zijn grootste tegenstanders! Voor velen dan ook is hier op Curaçao in het afgelopen jaar een geheel ander licht over de leer en instellingen der Katholieke Kerk opgegaan, dan er wellicht ooit toegang had mogen vinden. De Katholieke Kerk vreest het licht niet! Elke zonnestraal der historie, der onvervalschte historie, doet haar voor iedereen stralen in smetteloos glans. Alleen onbekendheid en onverschilligheid te haren opzichten zijn hare grootste vijanden.

„Maar—heeft men beweerd—sedert de verschijning van den „Amigoe” is hier in de Kolonie godsdienstige strijd ontstaan!”

Men bedoelt er hoofdzakelijk mede de aanvallen, waar en de beroemde Encycieliek van Paus Leo en de persoon-zelve van Zijne Heiligheid aan ten doel gestaan hebben, en die wij met een kalme en bezadigde redeneering beantwoord hebben.

Ook wij, ongetwijfeld, wenschen en prediken verdraagzaamheid, liefde en vrede. Edoch liefde is geen lafhartigheid; liefde voor den vrede geen vrees voor den strijd, en elke strijd nog niet veroordeelenswaardig! Met open visier en eerlijke wapen hebben wij dien strijd aanvaard en gevoerd — tot dat de aanvallende partij hare wapenen als machteloos erkennen moest, of zich onnaspeurbaar teruggetrokken had. Wij hebben derhalve strijd gevoerd, maar krachtens ons natuurlijk recht van verdediging, waar men toch ook de Katholicken wel niet van berooven wil!

Bovendien, zoo wij deel genomen hebben aan den strijd in zooverre hij den godsdienst betreft, wij vragen het: wie waren daarin onze tegenstanders? De Israëlieten als Israëlieten?—Neen! De Gereformeerden als Gerefor-

meerden?—Nogmaals neen! De Lutherschen als Lutherschen?—Voor de derde maal neen! Immers zij, die ons bestreden, behoorden bijna allen tot die soort van menschen, die den godsdienst uit elken stand der maatschappij willen geweerd zien; of, spreken zij nog van godsdienst, die dan onder den naam van godsdienst de meest onnatuurlijke godsverering verstaan en aanprijzen. En nu hebben wij reeds als kind van *Cicero* geleerd, dat de grootste ramp voor eene maatschappij of eenen staat is: gebrek aan godsdienst. Gewis, met mannen, die zulks ontkennen is het moeilijk in vrede te leven!

In allen geval, onze geachte tegenstanders hebben juist bewezen, hoe tijdig en noodzakelijk in deze Kolonie de verschijning was van een Blad „met eene bepaalde Kerkelijke richting.” Eere bovenal aan die velen onzer lezers, bij wie het gezond verstand geen aanstoot kon nemen aan eene polemiek, die van onze zijde zonder bitterheid of vijandschap gevoerd werd, ofschoon zij omtrent de gewichtige levensvragen eene andere overtuiging zijn toegedaan.

Na deze korte herinnering uit het eerste levensjaar van den *Amigoe di Curaçao*, durven wij ons vleien met de hoop, dat onze geachte lezers in hem steeds zullen waardeeren een onafhankelijk en eerlijk Blad. Ten slotte aan hen allen nogmaals

EEN ZALIG NIEUW JAAR!

ANJA NOBO.

„Tempoe ta pasa, tempoe ta coeri, tempoe ta boela manera biento, nos ta tende toer dia.

Bien te veo correr tiempo ligero, Cual por ancho mar despalmada nave, A más volar, como saca ó ave, Que pasa sin dejar rastro ó sendero. Quevedo.

Ma kiko ta tempoe? Kende por bisa nos? Aí, mientrastantoe nos ta

sinta corda kiko é por ta, é ta sigi su careda largo sin larga mas sinjal di su pasamentoe koe un plooi mas riba nos frenta, un recuerdo mas den nos coerazon.

¡Ay! La mano del tiempo, niña, marca Nuestra frente serena, pues traidoras Swlen brotar arrugas precursoras Del ósculo letal de horrible parca.

J. G. Serrano.

Com! nos ta medita coe seriedad i tristeza riba tempoe, un cos koe nunca lo nos por comprende, sino den su efecto; nos ta tristoe ora henter puebel ta alegre! Tende cantica, gritoe, boroto, música, vuurwerk: toer hende ta contentoe; den toer cas, riba toer caja, no tien mas koe sinjal di fiesta i di plezier. Kiko nan ta celebra, kiko ta razon di nan alegría?

Kiko nos sabi ta, koe algun minuut mas—i un anja mas, anja 1884 lo a pasa coe su stap ligé di coestunber sin para mira p'é felicita esnan koe ta hari, of compadece esnan koe ta jora. Implacabel el ta sigi su careda...i mundoe tambe ta sigi su camina...i humanidad tambe ta sigi su biaha, den storm, den calmoe, den dolor, den plezier... E ta corda riba fin di su biaha...é ta prepara pa drenta haaf?

Boroto, alegría na es momentoe ta bira mas grandi riba caja: nan gozo ta crece, mientras mas tempoe ta bira chikitoe...un minuut más!

I meimei di tal algazara nos ta tende un sona, mi a sabi si triste of alegre, di cualké manera, un sona tremendo lora di barancanan...; Tiroe di mei-anochi! i n'e mees instante 1885 a coeminsa su careda.

Si hende por perde tantoe tempoe na cos di ningun bator, masja bon é por emplea un tantoe minuut, e promernan di anja, p'é lamanta su coerazon na Dios coe un oracion corticoe di gradicimentoe pa toer favor pasar i pa suplica pa su bendicion riba nos i p'é sigi doena nos su dibina proteccion.

Despues hende no por larga di recorda es anja, koe a pasa manera un sonjo.

Larga nos tambe tira un bista riba e 365 dianan koe a pasa, tal bez nos tien motiboe pa alegría, tal vez nos por haja, si no den cos di mundoe, al menos den nos propio coerazon, algun cos koe nos por celebra huntuoe coe e puebel alegre rond di nos.

Maar apenas nos ta tira un bista atras of nos ta topa cólera, dinamita i destruccion.

Nos ta mira Francia den un gera fatal gastando millones di franc; pa kiko? Dios só sabi; coe ki resultado? af, nos a miréle caba.

Si, nos a mira cuantoe sanger a drama di toer banda; nos a mira cuantoe frances a cai den campo di bataja; nos a mira com corriente di civilizacion cristian tabata strobar. Si nos a mira cuantoe mil misionario tabata sacrificar na benganza Chinesnan; com obra penoso di hopi anja tabata destrui den poco tem: despues nos siglo di luz lo kier broma di propaga civilizacion.

Na otro banda nos ta mira Inglatera gasta mil i mil libra esterlina den un gera coe Egipto, un gera sin ningun honor, sin ningun probechi, ni pa Inglatera, ni pa Egipto, ni pa humanidad.

I den Francia i Italia, mortalidad di otro sorto a jena toer coerazon coe tristeza; e monster horribel di cólera a haci su terribel sansanja!

Den Rusia, Inglatera i Irlandia dinamitanan ta moestra, koe nan ta ai semper, klaar pa di promé ocasion nan haci nan gera coe trono: nan a pone na peliger bida di Emperador di Rusia i di Alemania. Ai, si luz di cristianismo por a luza den coerazon, anto nan obra lo no tabata di destruccion!

Den nos Hoelanda tambe nos tien di lamanta morto di nos Kroonprins Alexander! speranza i consuelo di henter Reino.

Luegoc den nos Curaçao stimar, cuantoe motiboe di duele, maské ningun ta toca publiek en general.

Mediator derar bao di awa; tantoe morto di hende conócir i stimar. P'esai nos mester doena libertad na nos lágrima i larga nan corre coe

abundancia ora nos lip ta repeti e palabranan aki di un poeta.

Great Heaven, look kindly from above
On us the children of Thy care
And fill our selfish heart with love,
Be ever this our earnest prayer.—
O give us grace.....
And strength to bear the ill that are
The lot of poor humanity.

I mientras nos coerazon ta sinti algun alivio, larga nos tira nos wowo riba algun cos menos triste.

Un luz grandi i klaar ta parce na nos wowo: un solo refulgente pa luza nos den ciertoe parti di nos biaha, afín koe nos por mira sin por hera dos camina, koe ta presenta na nos bista: unoe di salvacion, otro di perdicion. E luz-ai, e solo-af ta sin duda e Enciclica di N. S. P. Leo XIII. Es koe tien wowo i kier mira, es koe tien oreca i kiertende, tien ocasion briljante pa nan sali foi error, si nan tien fortuna di no t'aden. Larga nos gradici Dios pa su bondad.

Anto si nos bira nos pensamentoe awor adilanti, pa contra anja 1885.

Pasobra tien hopi plan famosoe pa adelanto material di nos tera. *Pozartesiano*, koe lo stop un tantoe efecto spantoso di nos falta di awaseroc: un *Droogdlok*, koe lo trece Curaçao toer barcoe i bapor pa bin dreza i por lo tanto pa trece trabao i placa den tera; *telefon*, koe lo haci hopi hende papia coe otro di Oostpunt na Westpunt, sin tien noode di hende pa manda respondi of hiba carta; *cobamentoe di jofsat* na diferente coemueoe; *luz eléctrica* pa luza nos caja seurnan na lugar di nos lanterne di kerosin, i koe lo haci goza di un luz manera di luna klaar, henter anja, toer camina den stad. Si ta berde koe e empresa aki ta asina adelantar caba, anto, si, pronto lo no tien nochí seur mas pa nos.

Asina meimei di toer tristezza tien semper algun pensamentoe di consuelo, meescos koe den nochí di mas seur tien semper algun streja amigoe pa tira su luz di plata riba nos frenta i companja nos den nos biaha solitaria.

¡Adios anto anja 1884 coe lo motiboenan di tristezza!

¡Bon bini anja 1885 coe toer bo misterio di porvenir!

Maar mei-mei di nos alegría of di nos dolor no larga nos loebida, koe mundoe no ta nos cas. Cada anja lo pasa meescos koe esun-aki, i cada unoe lo hiba nos un stap mas cerca e porta chikitoe, smal, seur, koe ta sali den otro tera, camina sigur lo nos no conta anjanan mas, ni un tiroe di cajon lo separa un anja foi otro. Larga nos spera, maar larga nos obra di tal manera, koe nos speranza por tien bon fundamentoe.

Anto un dia lo jega, koe lo ta pa nos anja nobo berdadera un dia di pleizi i alegría sin fin. Mientras tantoe.

¡BON ANJA NOBO!

De laatste zitting van het Provinciaal-Concilie der Noord-Amerikaansche Bisschoppen.

Baltimore, 7 Dec. De laatste zitting van het Provinciaal Concilie werd heden gehouden. Zij was rijk en schitterend door al de pracht en den luister die de Katholieke Kerk op zulk een oogenblik weet aan te brengen. Gelijkerwijze als op den dag der opening van het Concilie, trokken gisteren alle leden van het Concilie in processie door de straten en begaven zich naar de Kathedraal. Het prachtigste weder begonstigde 't, en de plechtgewaden der talrijke Prelaten, alsmede het met juweelen omzette kruis en andere eeretekenen die plechtstatig werden meêgevoerd, schitterden glansrijk in de zonnestralen die er op neêrvielen. De Seminaristen van St. Sulpicius gingen onder het zingen van psalmen vooran; hen volgden in gewone rang-orde de wereld- en ordensgeestelijken, de theologen en verschillende superioriteiten der ordensgeestelijken; de Rectoren der Seminarieën, Abten, Bisschoppen en Aartsbisschoppen en ten laatste de Apostolische delegaat en Z. D. Hoogw. de Aartsbisschop Gibbons vergezeld van zijn eere-deken. Alsoo in plechtige op-

tocht in de Kathedraal aangekomen, celebrerde de Aartsbisschop *Corrigan*, de Coadjutor van den Kardinaal van New-York, de Pontificale II. Mis.

Wegens ziekte van den Aartsbisschoppelijken Coadjutor *Riordan* van San Francisco trad in zijn plaats Mgr. Spaulding van Peoria als Spreker op, en schetste in sierlijke en kernige taal den arbeid, die van de opening tot aan de sluiting van het Concilie gedaan en volbracht was. Zelfs den offervlakkigen beschouwer en beoordeelaar, sprak Mgr. Spaulding onder anderen, moet het merk van Godshand op de Katholieke Kerk afgedrukt, tegenstralen. In de laatste vier weken zijn mannen uit verschillende landen, onderscheiden in taal en ver uit een loopende strevingen, te zamen gekomen; en van het eerste oogenblik af dat het Concilie eene vereenigde zitting hield, zijn alker woord en gedachten vereenigd geweest, opgegaan en vereenzelvigd met het ééne *Credo* uitgesproken en beleiden door de H. Apostolische en Katholieke Kerk.

Het Concilie heeft zich gevormd op ver langen en bevel van den plaatsbekleeder van Christus zelve. De prelaten erkenden beleiden hetzelfde geloof, dat eenmaal den Heiligen geopenbaard is en altijd in de Katholieke Kerk van Paus tot Paus overgegaan en alzoo rein bewaard is. De tekenen der Heiligheid zijn in hen niet te ontkennen, en in 't bijzonder zijn bij hen onwankelbare trouw aan de waarheid, liefde voor de menschheid en eene afgeheele zelfopoffering duidelijk zichtbaar. Welke andere beweegreden kan hun daden regelen tenzij een zuiver verlangen om den mensch en de geheele menschheid tot een hooger, zuiverder en edeler leven op te voeren en te verheffen? De door het Concilie beoordeelde en besproken questies hadden rechtstreeks betrekking op maatschappelijke, zedelijke, godsdienstige en verstandelijke ontwikkeling en vooruitgang des lands. Onder invloed van de Kerk werd in Europa de waardigheid der vrouw verdedigd en verheven; voor het kind zorg gedragen en den arme hulp verleend; hier te lande waar de vrouw geëerd, de kindsheid bewaakt en de arme verzorgd wordt, hier hebben de Prelaten en Vorsten der Kerk zich beijverd, alle hinderpalen uit den weg te ruimen, die de verbreiding der waarheid in den weg stonden; zij zijn te zamen gekomen en vereenigd met een geest van liefde en weldadigheid de geheele wereld omvattend, en met dien geest van zuivere onbegrensde liefde hebben zij decreten opgesteld, die zeer veel zullen bijbrengen om vereering en hoogachting voor de door Christus Jezus verkondigde waarheid te doen toenemen. Zij zijn voor dien arbeid gekozen, gewijd en bestemd en hebben de leden van der Kerk in hunne grenzelooze en liefdevolle weldadigheid doen deelen.

Zij vertrouwen dat de priester zoowel als de leek tot het hoogste ideaal verheven en opgevoerd zal worden. Daarvoor hebben zij hun werk reeds aangevangen om de hoogere studie te bevorderen en te doen bloeien en reeds den grondsteen gelegd voor eene katholieke hoogeschool in Amerika om alzoo de jeugd op intellectueel gebied te veredelen en te volmaken. Zij hebben de opvoeding in het algemeen en in 't bijzonder besproken, de opvoeding volgens de rechten van den Godsdienst en van den Staat. Zij hebben ook nog quaesties behandeld die het familie-leven, dien steun voor de Kerk, betreffen. Zij willen een heiligen eerbied doen ontstaan voor het huwelijk, dat immers wordt aangegaan voor het geheele leven en onverbreekbaar is tot aan den dood. Zij hebben getracht de Katholieke pers en Katholieke literatuur op te wekken om onder de Katholieke mannen de belangstelling levendig te maken en hunne deelneming aan te wakkeren in de openbare aangelegenheden die hun als Katholiek en Amerikaansch Burger niet onverschillig mogen laten.

Zij hebben regelen gevormd voor de vereenigingen die met de Kerk samenwerken en daarvoor bestudeerd en overwogen wat voor haar schadelijk is. Hare beraadslagingen zijn mondelings gevoerd en iedereen kon vrij en ongedwongen zijn meening uitspreken. Het is niet mogelijk om kenbaar te maken wat in de laatste honderd jaren in dit land voor de Kerk is gedaan; maar duizend jaren later nog zullen de menschen op den triomf kunnen terugzien die, trots alle moeilijkheden en tegenwerkingen, trots den harten strijd en velerlei lijden en tegenkantingen, door de Kerk behaald is.

Zij hebben wanorde, opstand en schisme overwonnen, krachten vereenigd, en de ondeugd werende de deugd op hechte grondslagen gevestigd. De Kerk heeft gezegd:

vierd, hierdoor getoond dat haar kracht evenals die der natuur, onvernietigbaar is en leven aanbrengt waar in de dood nog heerscht, dat zij eenheid en schoonheid doet ontstaan in den Chaos van verschillende leeringen.

Na deze rede zong het koor nog eenige hymnen, voordat de Apostolische delegaat de eigenlijke zitting opende.

Mgr. Corcoran las de in de vorige week gemaakte decreten voor, die algemeen goedgekeurd en ondertekend werden. Daarna betuigde de Aartsbisschop Henrich van St. Louis uit naam zijner medeleden van het Concilie zijn dank aan den Apostolischen delegaat voor de bekwame leiding van dit Concilie. Het koor zong het „Te Deum“, eindelijk werd nog een kort gebed geboden en alles met den Pauselijken zegen besloten.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Gouvernements-besluiten.

Curacao, den 31 December 1884.

Aan den op het kantoor van den Kolonialen Ontvanger dienenden klerk C. *Stutins Muller* toegekend de rang van Adjunct-commies, en genoemde ambtenaar, met ingang van 1° Januari 1885, werkzaam gesteld ter Gouvernements Secretarie.

De infanterist der 2e. klasse W. C. A. *Pardonkoojer* als marchaussée der 2e. klasse bij de brigade in deze kolonie gedetacheerd.

De bij de brigade marchaussée alhier gedetacheerde korporaal der Infanterie *August Dieks* naar het Garnizoen teruggezonden.

Zitting van den Kolonialen Raad op Zaterdag, den 27 December 1884.

Voorzitter: de Heer Gouverneur der kolonie.

Tot de verkiezing overgegaan zijnde van kandidaten voor het lidmaatschap van den Kolonialen Raad ter vervulling van de vacatures, welke in de maand Mei aanst. zullen ontstaan door de aftreding van de Heeren A. *Jesurun Dz.* en J. H. *Schotborgh*, worden gekozen de aftredenden als 1e. kandidaten en tot 2e. kandidaat voor het eerste tweetal de Heer W. G. F. *Hellmoud* en voor het tweede tweetal de Heer J. P. E. *Gierste*.

Niets meer te verhandelen zijnde wordt de vergadering gescheiden.

— Zondag, den 28n. Dec. bracht Z. Hoog Edl. Gestränge de Gouverneur dezer Kolonie een bezoek aan boord van Zr. Ms. Stoomschip *Tromp*, welke oorlogsbodem heden morgen naar *La Guaira* is vertrokken.

Het Kerstfeest is dit jaar op schitterende wijze in de Katholieke kerken gevierd, met groote deelneming en godsvrucht der geloovigen. De talrijke opkomst der Katholieken tot het bijwonen der H. H. Missen in de kerken van Otrobanda en van Pietermaai, en het groote getal dat op dien dag tot de H. Tafel naderde, getuigen genoeg dat het echt Godsdienstig gevoel en Katholiek leven zich op Curaçao al meer en meer openbaart, en dat zeervelen de hooge en verheven betekenis van zulk een feest weten te begrijpen. Ook op burgerlijke wijze is dit feest betrekkelijk in stilte herdacht. Geen straatruoer meer tot laat in den nacht, noch openbare optochten en manifestaties,—dank de flinke en ferme houding der burgerlijke Overheden gelijk er voorheen plaats hadden, kunnen wij reeds van eene groote verandering en verbetering getuigen en durven wij op nog schoonere toekomst hopen.

— Van de dezer dagen verschenen ONTWERP-VERORDENING tot wijziging en verhooging van de koloniale huishoudelijke begroting van Curaçao voor het dienstjaar 1885 luidt het eenig artikel:

„In het eerste gedeelte van de VI „Afdeling van de koloniale huishoudelijke begroting van Curaçao, „voor het dienstjaar 1885 (*Landsgebouwen, eigendommen en publieke werken, Curaçao*) wordt een nieuw artikel gevoegd, luidende:

"Impr. de la Libreria" de A. Bethencourt: 1888